31978L1026

L 362/1 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1978 12 23

TARYBOS DIREKTYVA
1978 m. gruodžio 18 d.
dėl veterinarijos gydytojo diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialių kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo, įskaitant priemones, padedančias veiksmingai naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas

(78/1026/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 49, 57, 66 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi pagal Sutartį, pasibaigus pereinamajam laikotarpiui draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės įsisteigiant ir teikiant paslaugas; kadangi šiuo pilietybe pagrįsto požiūrio principu visų pirma remiamasi išduodant leidimą verstis veterinarijos gydytojo praktika, taip pat registruojantis profesinėse organizacijose ar organuose ar tampant jų nariu;

kadangi vis dėlto reikėtų priimti tam tikras nuostatas, kurios padėtų veterinarijos gydytojams veiksmingai naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas;

kadangi pagal Sutartį reikalaujama, kad valstybės narės neteiktų jokios pagalbos, galinčios iškreipti įsisteigimo sąlygas;

kadangi Sutarties 57 straipsnio 1 dalyje numatyta leisti direktyvas dėl diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo; kadangi šios direktyvos tikslas — diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų, leidžiančių pradėti ir vykdyti veiklą veterinarijos srityje, pripažinimas;

kadangi, atsižvelgiant į valstybėse narėse esantį skirtingą veterinarijos mokymo pobūdį ir trukmę, turėtų būti nustatytos atitinkamos derinimo nuostatos, kurios suteiktų valstybėms narėms teisę pradėti abipusį diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų pripažinimą; kadangi toks derinimas buvo įgyvendintas 1978 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 78/1027/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su veterinarijos gydytojų veikla, derinimo ([4]);

kadangi direktyva dėl diplomų abipusio pripažinimo nebūtinai reiškia, jog tokiuose diplomuose įrašyta kvalifikacija yra lygiavertė, naudotis mokslo vardais turėtų būti leidžiama tik kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta joje gyvenantis užsienio pilietis, kalba;

kadangi siekdamos palengvinti nacionalinėms valdžios institucijoms šios direktyvos taikymą, valstybės narės gali numatyti, kad be oficialių mokslo pažymėjimų asmuo, kuris tenkina tų institucijų numatytus mokymosi reikalavimus, turėtų kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, nurodantį, kad šiems mokslo pažymėjimams yra taikoma ši direktyva;

([1]) OL C 92, 1970 7 20, p. 18.
([2]) OL C 19, 1972 2 28, p. 10.
([3]) OL C 60, 1971 6 14, p. 3.
([4]) OL L 362, 1978 12 23, p. 7.

kadangi, teikiant paslaugas, reikalavimas registruotis profesinėse organizacijose ar organuose arba tapti jų nariais dėl stacionaraus ir nuolatinio priimančiojoje šalyje vykdomos veiklos pobūdžio neabejotinai taptų kliūtimi asmenims, norintiems teikti paslaugas, būtent dėl jų veiklos trumpalaikiškumo; kadangi dėl to šis reikalavimas turėtų būti panaikintas; kadangi vis dėlto tokiu atveju turėtų būti garantuojama profesinės drausmės kontrolė, už kurią ir atsako minėtos profesinės organizacijos arba organai; kadangi tuo tikslu remiantis Sutarties 62 straipsniu reikėtų numatyti, kad toks asmuo gali būti paprašytas pateikti priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai duomenis apie teikiamas paslaugas;

kadangi, atsižvelgiant į reikalavimus, susijusius su geru vardu ir gera reputacija, reikėtų aiškiai atskirti reikalavimus, kurie turi būti tenkinami pirmąsyk pradedant profesinę veiklą ir kurie turi būti tenkinami verčiantis šia veikla;

kadangi pagal darbo sutartį dirbančių veterinarijos gydytojų veiklai 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje [1] nenumato jokių specialių nuostatų dėl gero vardo ar geros reputacijos, profesinės drausmės arba naudojimosi profesine kvalifikacija; kadangi tokios taisyklės yra arba gali būti taikomos, atsižvelgiant į konkrečią valstybę narę, tiek pagal darbo sutartį dirbantiems, tiek savarankiškai dirbantiems asmenims; kadangi visose valstybėse narėse reikalaujama arba bus reikalaujama, kad veterinarijos gydytojai turėtų diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią veterinarijos gydytojo kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą; kadangi tokia veikla verčiasi tiek pagal darbo sutartis dirbantys, tiek savarankiškai dirbantys asmenys arba asmenys, kurie karjeros metu dirba ir pagal darbo sutartį, ir savarankiškai; kadangi, siekiant kuo labiau skatinti laisvą jų judėjimą Bendrijos teritorijoje, būtina šią direktyvą taikytu ir pagal darbo sutartį dirbantiems veterinarijos gydytojams,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Ši direktyva taikoma veterinarijos gydytojų veiklai.

II SKYRIUS

DIPLOMAI, PAŽYMĖJIMAI IR KITI OFICIALIĄ VETERINARIJOS GYDYTOJO KVALIFIKACIJĄ PATVIRTINANTYS DOKUMENTAI

2 straipsnis

Visos valstybės narės pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią veterinarijos gydytojo kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, kuriuos tos valstybės narės piliečiams išduoda kitos valstybės narės pagal Direktyvos 78/1027/EEB 1 straipsnį ir kurie yra išvardyti 3 straipsnyje, o savo teritorijoje juos turintiems asmenims suteikia tokią pačią teisę pradėti ir vykdyti veterinarijos gydytojo veiklą, kokia yra suteikiama turintiems pačios valstybės narės išduotus dokumentus.

Jei 3 straipsnyje nurodytas diplomas, pažymėjimas ar kitas oficialias kvalifikacijas patvirtinantis dokumentas buvo išduotas prieš pradedant įgyvendinti šią direktyvą, prie jų pridedamas išduodančiosios šalies kompetentingos institucijos pažymėjimas, nurodantis, kad jie atitinka Direktyvos 78/1027/EEB 1 straipsnį.

3 straipsnis

2 straipsnyje minimi diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai yra šie:

a) *Vokietijoje*

1. Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung (Valstybinio veterinarijos egzamino pažymėjimas), išduotas kompetentingų institucijų.

2. Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, nurodantys, kad Vokietijos Demokratinės Respublikos kompetentingų institucijų diplomai, išduoti po 1945 m gegužės 8 d., yra pripažįstami lygiaverčiais tiems, kurie išvardyti 1 punkte;

b) *Belgijoje*

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire — het wettelijke diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde (veterinarijos gydytojo diplomas, kurio reikalaujama pagal teisę), kurį išduoda Valstybiniai universitetai, Centrinė egzaminų komisija arba Valstybinio universiteto mokslo egzaminų komisijos;

c) *Danijoje*

bevis for bestået kandidateksamen i veterinaervidenskab (cand. med. vet.) (pažymėjimas, liudijantis, kad buvo išlaikytas egzaminas veterinarinės medicinos kandidato laipsniui gauti), išduotas „Kongelige Veterinaer — og Landbohøjskole“);

d) *Prancūzijoje*

le diplôme de docteur vétérinaire d'État (Valstybinis veterinarijos laipsnis);

e) *Airijoje*

1. The degree of Bachelor in/or Veterinary Medicine (MBV).

[1] OL L 257, 1968 10 19, p. 2.

2. The diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), išduotas baigus visą studijų kursą Airijos veterinarijos mokykloje ir išlaikius egzaminą;

f) *Italijoje*

il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria, išduotas Švietimo ministerijos, remiantis kompetentingos Valstybinės egzaminų komisijos išvadomis;

g) *Liuksemburge*

1. Le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire (Valstybinis veterinarijos diplomas), išduotas Valstybinės egzaminų komisijos ir patvirtintas Švietimo ministerijos.

2. Diplomai, suteikiantys veterinarijos aukštojo mokslo laipsnį, išduoti vienoje iš Bendrijos šalių ir suteikiantys teisę pradėti mokytis, bet dirbti pagal specialybę, bei oficialiai pripažinti Švietimo ministerijos pagal 1969 m. birželio 18 d. įstatymą dėl aukštojo mokslo ir užsienyje suteiktų mokslinių laipsnių bei išduotų diplomų pripažinimo kartu su praktinio mokymo pažymėjimu, patvirtintu Sveikatos apsaugos ministerijos;

h) *Nyderlanduose*

1. Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneetskundig examen (pažymėjimas, liudijantis, kad asmuo išlaikė veterinarijos egzaminą).

2. Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen (pažymėjimas, liudijantis, kad asmuo išlaikė veterinarijos egzaminą);

i) *Jungtinėje Karalystėje*

mokslo laipsniai:

— Bachelor of Veterinary Science (BVSc.),

— Bachelor of Veterinary Medicine (Vet. MB arba BVet. Med.),

— Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM ir S arba BVMS),

— the diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), išduotas baigus visą studijų kursą Jungtinės Karalystės veterinarijos mokykloje ir išlaikius egzaminą.

III SKYRIUS

ESAMOS APLINKYBĖS

4 straipsnis

Tuo atveju, jei valstybių narių piliečių diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai neatitinka visų būtiniausių Direktyvos 78/1027/EEB 1 straipsnyje nustatytų mokymo reikalavimų, visos valstybės narės kaip pakankamą oficialių kvalifikacijų įrodymą pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias veterinarijos gydytojo kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, kuriuos išdavė tos valstybės narės prieš pradedant įgyvendinti Direktyvą 78/1027/EEB, prie kurių yra pridedamas pažymėjimas, nurodantis, kad šie piliečiai penkerių metų laikotarpiu bent trejus metus iš eilės iki šio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai vertėsi minėta veikla.

IV SKYRIUS

NAUDOJIMASIS MOKSLO VARDU

5 straipsnis

1. Nepažeisdamos 13 straipsnio, priimančios valstybės narės užtikrina, kad valstybių narių piliečiai, kurie laikosi 2 ir 4 straipsniuose nurodytų sąlygų, turi teisę naudotis kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jie yra atvykę, teisėtu mokslo vardu arba, prireikus, jo santrumpa tos valstybės kalba. Priimančiosios valstybės narės gali reikalauti, kad po šio vardo būtų rašoma jį suteikusios įstaigos arba egzaminų komisijos pavadinimas ir vieta.

2. Jeigu mokslo vardas, kuriuo naudojamasi kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kur užsienio pilietis yra atvykęs, priimančioje valstybėje narėje gali būti lengvai supainiotas su vardu, kuris toje valstybėje yra suteikiamas tik po papildomų studijų, kurių toks asmuo nėra baigęs, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad kilmės valstybės narės arba tos valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, suteiktu vardu toks asmuo naudotųsi priimančiosios valstybės narės nustatyta forma.

V SKYRIUS

NUOSTATOS, PADEDANČIOS VEIKSMINGAI NAUDOTIS ĮSISTEIGIMO TEISE IR LAISVE TEIKTI PASLAUGAS, SUSIJUSIAS SU VETERINARIJOS GYDYTOJŲ VEIKLA

A. **Specialios nuostatos, susijusios su įsisteigimo teise**

6 straipsnis

1. Priimančioji valstybė narė, reikalaujanti, kad jos piliečiai, pradedantys bet kurią 1 straipsnyje minimą veiklą, pateiktų gero vardo arba geros reputacijos įrodymą, reikalauja, kad kitų valstybių narių piliečiai kaip pakankamą įrodymą pateiktų kilmės valstybės narės arba tos valstybės narės, iš kurios jei yra atvykę, kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį,

kad yra laikomasi valstybės narės gero vardo arba geros reputaci jos reikalavimų, keliamų atitinkamai veiklai pradėti.

2. Jeigu kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, nereikalauja, kad asmenys, norintys pradėti atitinkamą veiklą, pateiktų gero vardo arba geros reputacijos įrodymą, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad kilmės valstybės narės arba tos valstybės narės, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, piliečiai pateiktų išrašą iš teismo registro arba, jeigu to padaryti neįmanoma, lygiavertį dokumentą, išduotą kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, kompetentingos institucijos.

3. Jeigu priimančioji valstybė narė turi išsamių žinių, kad ją dominantis asmuo buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų dar prieš įsisteigdamas toje valstybėje ir kad tai gali turėti įtakos pradedant konkrečią veiklą jos teritorijoje, ji gali apie tai informuoti kilmės valstybę narę arba tą valstybę narę, iš kurios jis yra atvykęs.

Kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, tikrina, ar pateikti faktai yra tikri, jei jie gali turėti įtakos pradedant atitinkamą veiklą toje valstybėje narėje. Šių valstybių institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę bei informuoja priimančiąją valstybę narę apie atitinkamus veiksmus, kurių imamasi dėl jų išduotų pažymėjimų arba dokumentų.

4. Valstybės narės užtikrina siunčiamos informacijos konfidencialumą.

7 straipsnis

1. Jeigu priimančioje valstybėje narėje galioja įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, numatančios gero vardo arba geros reputacijos reikalavimus, įskaitant nuostatas dėl drausminių bylų už sunkius profesinius nusižengimus arba nuteisimo už nusikalstamą veiką, ir susijusios su bet kurios 1 straipsnyje minimos veiklos vykdymu, kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, perduoda priimančiajai valstybei narei visą reikalingą informaciją apie šiam asmeniui taikytas profesinio arba administracinio pobūdžio priemones arba iškeltas drausmines bylas arba tuo metu, kai jis vykdė profesinę veiklą kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs, taikytas baudžiamąsias sankcijas.

2. Jeigu priimančioji valstybė narė turi išsamių žinių, kad ją dominantis asmuo buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų dar prieš įsisteigdamas toje valstybėje ir kad tai gali turėti įtakos vykdant konkrečią veiklą jos teritorijoje, ji gali apie tai informuoti kilmės valstybę narę arba tą valstybę narę, iš kurios jis yra atvykęs.

Kilmės valstybė narė arba ta valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, tikrina, ar pateikti faktai yra tikri, jei jie gali turėti įtakos vykdant atitinkamą veiklą toje valstybėje narėje. Šių valstybių institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę bei informuoja priimančiąją valstybę narę apie atitinkamus veiksmus, kurių imamasi dėl informacijos, pateiktos pagal 1 dalį.

3. Valstybės narės užtikrina siunčiamos informacijos konfidencialumą.

8 straipsnis

Jei priimančioji valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, pradedantys arba vykdantys bet kurią 1 straipsnyje minimą veiklą, pateiktų pažymėjimą apie fizinę ir psichinę sveikatą, kaip pakankamą įrodymą ji pripažįsta tai patvirtinantį dokumentą, kurio reikalauja kilmės valstybė narė arba ta valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs.

Jeigu kilmės valstybė narė arba ta valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, netaiko tokio pobūdžio reikalavimų tiems, kurie nori pradėti ar vykdyti konkrečią veikla, priimančioji valstybė narė iš tokio piliečio priima tos valstybės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, atitinkantį priimančiosios valstybė narės išduotus pažymėjimus.

9 straipsnis

Dokumentai, išduodami pagal 6, 7 ir 8 straipsnius, negali būti pateikiami nuo jų išdavimo praėjus daugiau nei trims mėnesiams.

10 straipsnis

1. Procedūra, pagal kurią suinteresuotam asmeniui leidžiama pradėti bet kurią 1 straipsnyje minimą veiklą, pagal 6, 7 ir 8 straipsnius turi būti kuo greičiau baigta ir tęstis ne ilgiau kaip tris mėnesius nuo visų dokumentų, susijusių su tokiu asmeniu, pateikimo, neįskaitant uždelsimo, kurį nulemia galimos apeliacijos, pateiktos po minėtos procedūros pabaigos.

2. 6 straipsnio 3 dalyje ir 7 straipsnio 2 dalyje minimais atvejais padavus prašymą dėl pakartotinio nagrinėjimo, sustabdomas 1 dalyje nustatytas terminas.

Valstybė narė, į kurią kreipiamasi, atsakymą pateikia per tris mėnesius. Jei ji to nepadaro, priimančioji valstybė narė gali imtis veiksmų dėl jos turimų išsamių žinių apie svarbų įvykį.

Gavusi atsakymą arba pasibaigus terminui, priimančioji valstybė narė tęsia 1 dalyje minėtą procedūrą.

11 straipsnis

Jeigu priimančioji valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, norintys pradėti arba vykdyti kurią nors 1 straipsnyje minėtą

veiklą, duotų priesaiką arba pateiktų oficialų pareiškimą ir jeigu tokios priesaikos arba pareiškimo forma negali pasinaudoti kitos valstybės narės piliečiai, tokia valstybė narė užtikrina, kad suinteresuotam asmeniui būtų pasiūlyta kita tinkama ir lygiavertė priesaikos arba pareiškimo forma.

B. **Specialios nuostatos, susijusios su paslaugų teikimu**

12 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, norintys pradėti arba vykdyti kurią nors 1 straipsnyje minėtą veiklą, turėtų leidimą arba būtų profesinės organizacijos arba organo nariai arba būtų juose įsiregistravę, tokia valstybė narė tuos valstybių narių piliečius, kurie teikia paslaugas, nuo tokio reikalavimo atleidžia.

Suinteresuotas asmuo teikia paslaugas tomis pačiomis teisėmis ir įsipareigojimais, kaip ir priimančiosios valstybės narės piliečiai; visų pirma jis laikosi toje valstybėje narėje taikomų profesinių ar administracinių elgesio taisyklių.

Šiuo tikslu valstybės narės, siekdamos sudaryti sąlygas įgyvendinti jų teritorijoje galiojančias nuostatas dėl profesinio elgesio, be 2 dalyje minimo pranešimo apie teiktinas paslaugas gali reikalauti automatinės laikinos registracijos arba *pro forma* narystės profesinėje organizacijoje ar organe, arba alternatyvaus varianto — įregistravimo registre, jei tokia registracija arba narystė nenukels ilgesniam laikui ar kitokiu būdu neapsunkins paslaugų teikimo, ar nepareikalaus iš paslaugos teikėjo papildomų išlaidų.

Jeigu priimančioji valstybė, remdamasi antrąja pastraipa, patvirtina kokią nors priemonę arba sužino faktus, prieštaraujančius šioms nuostatoms, apie tai ji nedelsdama informuoja valstybę narę, kurioje yra įsisteigęs suinteresuotas asmuo.

2. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad suinteresuotas asmuo kompetentingoms institucijoms iš anksto praneštų apie jo teikiamas paslaugas, jeigu tai susiję su jo laikinu buvimu jos teritorijoje. Visais atvejais priimančioji valstybė narė gali pareikalauti, kad kitoje valstybėje narėje įsisteigęs veterinarijos gydytojas pateiktų išankstinį nustatytos formos pareiškimą apie teikiamas paslaugas arba veterinarijos pažymėjimus, į kuriuos nėra įtrauktas gyvūnų tikrinimas, jei tokią praktiką leidžia teisinės ir administracinės nuostatos bei profesinės taisyklės, taikomos priimančioje valstybėje.

Tokio išankstinio pranešimo reikalaujanti valstybė narė imasi priemonių, būtinų sudaryti galimybę atitinkamai pateikti pranešimą apie tame pačiame regione vienam ar keliems gavėjams tam tikru laikotarpiu ne ilgiau nei vienerius metus teikiamas paslaugas.

Ypatingais atvejais toks pareiškimas gali būti padarytas kuo greičiau po paslaugų suteikimo.

3. Pagal 1 ir 2 dalis priimančioji valstybė narė gali pareikalauti, kad suinteresuotas asmuo pateiktų vieną arba daugiau dokumentų, kuriuose būtų tokia informacija:

— 2 dalyje nurodytas pranešimas,

— pažymėjimas, kad suinteresuotas asmuo toje valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs, teisėtai verčiasi nurodyta veikla,

— pažymėjimas, kad suinteresuotas asmuo turi kokį nors diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, kuris yra būtinas konkrečioms šioje direktyvoje minimoms paslaugoms teikti.

4. Dokumentas arba dokumentai, apibrėžti 3 dalyje, negali būti pateikti vėliau nei po 12 mėnesių nuo jų išdavimo dienos.

5. Jeigu valstybė narė laikinai arba visam laikui iš savo piliečio arba iš kitos valstybės narės piliečio, įsisteigusio jos teritorijoje, visiškai arba iš dalies atima teisę vykdyti kurią nors 1 straipsnyje minėtą veiklą, ji atitinkamai užtikrina, kad iš jo laikinai arba visam laikui būtų paimtas pažymėjimas, minėtas 3 dalies antrojoje įtraukoje.

C. **Bendros nuostatos dėl įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas**

13 straipsnis

Jeigu priimančioje valstybėje narėje mokslo vardo, susijusio su kuria nors 1 straipsnyje minėta veikla, naudojimą reglamentuoja taisyklės, kitų valstybių narių piliečiai, atitinkantys 2 ir 4 straipsnyje nustatytas sąlygas, naudojasi moksliniu vardu, kuris priimtas priimančiojoje valstybėje narėje ir kuris toje valstybėje atitinka tokiai kvalifikacijai keliamus reikalavimus, taip pat naudojasi sutrumpintu vardu.

14 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad suinteresuoti asmenys gautų informaciją apie veterinarijos teisės aktus ir, prireikus, apie priimančiosios valstybės narės reikalaujamą profesinę etiką.

Šiam tikslui valstybės narės gali steigti informacijos centrus, kuriuose šie asmenys gautų reikalingą informaciją. Priimančioji

valstybė narė gali reikalauti, kad įsisteigimo atveju suinteresuoti asmenys kreiptųsi į tokius centrus.

2. Valstybės narės 1 dalyje nurodytus centrus gali įsteigti kompetentingose institucijose ir organuose, kuriuos jos turi paskirti per 18 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį.

3. Valstybės narės pasirūpina, kad prireikus tokie asmenys savo pačių ir savo klientų labui įgytų kalbos įgūdžių, reikalingų dirbti pagal specialybę priimančioje valstybėje narėje.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis

Jeigu kyla pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali pareikalauti, kad kitos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtintų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų, išduotų tos kitos valstybės narės ir minėtų II skyriuje, autentiškumą ir patvirtintų, kad toks asmuo atitinka visus mokymui keliamus reikalavimus, nustatytus Direktyvoje 78/1027/EEB.

16 straipsnis

Per 18 straipsnio 1 dalyje nustatytą laiką valstybės narės paskiria valdžios institucijas ir organus, kompetentingus išduoti arba priimti diplomus, pažymėjimus bei kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, taip pat šioje direktyvoje nurodytus dokumentus bei informaciją, ir apie tai nedelsdamos praneša kitoms valstybėms narėms bei Komisijai.

17 straipsnis

Ši direktyva taip pat taikoma valstybių narių piliečiams, kurie pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 vykdo arba vykdys bet kurią 1 straipsnyje minėtą veiklą kaip pagal darbo sutartį dirbantys asmenys.

18 straipsnis

1. Valstybės narės patvirtina priemones, kurios, įsigaliojusios per dvejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą, įgyvendina šią direktyvą, ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės pagrindinių nuostatų tekstus.

19 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1978 m. gruodžio 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H.-D. GENSCHER